

fler nu fremstillede det, og jeg har kun stillet Forslaget for at blive overbevist om, at dette ogsaa var den ærede Ministers og Thingets øvrige Medlemmers Mening; saasnart jeg hører, at min Mening er overensstemmende med deres, tager jeg for mit Bedkommende Forslaget tilbage.

Scholer: Ja, jeg tager det ogsaa tilbage.

Da Ingen optog Forslaget, var det saaledes bortfaldet.

Sasle: Der er bleven yttret af Forskellige, at Opmaalingerne med Hensyn til Bygningsafgiften foregaae paa meget forskellig Maade paa Landet, idet der paa nogle Steder er blevet opmaalt Bygninger, hvor der strengt er bleven taget Hensyn til, hvad der kunde henregnes til Værksted og til en Bolig, der passer til Værkstedet, hvorefter der paa andre Steder tillige er taget Hensyn til Dele af Bygningerne, som egentlig ikke kunne siges at henhøre til Værksted eller Bolig for en Mand, som holder et saadant Værksted. Der er derfor bleven yttret Frygt for, at denne Bestemmelse for Eftertiden skulde have til Følge, at dersom en Mand s. Ex. var Smed og tillige eiede en Gaard, at der da, naar Bygningerne bleve opmaalte, skulde opmaales en Deel af de Bygninger, som egentlig vedkom Volsbruget og derimod ikke Haandværksbruget. Derfor vil jeg tillade mig at gjøre den ærede Indenrigsminister opmærksom derpaa. Om det kun har været, fordi Branddirecteurerne paa forskellig Maade fortolke Lovens Bestemmelser, eller om Lovbestemmelserne med Hensyn til disse Opmaalinger skulde trænge til en Forandring, veed jeg ikke.

H. Jensen: Det er i Særdeleshed paa Grund af mit Bekjendskab paa Landet til, hvorledes Bygningsafgiften, der svares efter Frdn. 1ste October 1802, paa mange Steder udredes, at jeg vil udtale, at det Tilfælde ofte forekommer, at en Mand med et lille, ubetydeligt Privilegium, s. Ex. et Brøafgifts-Privilegium, en Høkerbevilling, en Bagerbevilling o. s. v., har en stor Gaard, som bliver ind-

draget under Skatteafgiften ifølge denne Forordning, og den store Afgift, som derved paaføres hans Eiendom, overgaaer ofte hans hele Fortjeneste ved det lille Privilegium, han er i Besiddelse af. Derimod er der mangen En, som paa et lille Sted har mange Privilegier forenede, uden at Afgiften forhøies. Det forekommer mig i det Hele taget, naar især henføres til de Opmaalinger, hvorefter Afgiften svares, som vistnok paa mange Steder ere 20 Aar gamle; medens de paa enkelte andre Steder ere optagne for kort Tid siden, at disse kunde trænge til en stor Reform. Jeg vil haabe, at det nu maa skee, efterform det bliver mere og mere almindeligt med Bygningsafgifts Svarelse paa Landet, og det vil vistnok saaledes ikke undgaae den høitærede Ministers Opmærksomhed, at disse Bestemmelser i Særdeleshed kunde trænge til Undersøgelse.

Indenrigsministeren: Det Resultat, som den ærede Rigsdagsmand kom til, skal jeg i Almindelighed ikke modstige, men derimod maa jeg udtale, at jeg ikke kan erkjende nogle af hans indledende Bemærkninger for rigtige. Det vil let sees, at det ikke gaaer an at forhøie eller fordoble Bygningsafgiften, fordi en Mand har flere Privilegier.

Schoubye: Det andet Punktum i første Stykke, som af Udvalget er foreslaaet at skulle udgaae, kan jeg vel begribe, medfører særdeles betydelige Ulemper for Bedkommende, især naar det skal gaae paa samme Maade, som det nu pleier at skee med Hensyn til Ansættelsen af Bygningsafgift; men naar dette Punktum bortfalder, seer jeg ikke, hvorledes Bestemmelsen om at paalægge Bygningsafgift overhovedet skal kunne overholdes, og selv om det bliver staaende, forekommer det mig, at der vil mangle Forholdsregler for det Tilfælde, at Bedkommende flytter. Den Ræringsskrivende kan jo flytte, naar han bliver i samme Commune, fra det ene Sted til det andet, uden at gjøre nogenformelt Anmeldelse til Rogen, altsaa ogsaa uden at der træffes Foranstaltning til hans Ansættelse til Bygningsafgift. Jeg kan derfor ikke indsee, hvad der bliver tilbage,